

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.524/2017/8.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. január 16. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2017. június 13. napján kihirdetett **1.B.64/2017/13.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát egyezően 4 (négy) évre enyhíti.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összege helyesen 425.250.- (négy százhuszonöt ezer-kettő százötven) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által 2017. június 14. napjától 2018. január 16. napjáig előzetes fogvatartásban töltött további időt.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 5.840.- (öt ezer-nyolcszáznegyven) forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 2. fordulat). Ezért a vádlottat 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, és a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Döntött a bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat 424.350.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélettel szemben a vádlott és védője egyezően enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.83/2017/3-II. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a vádlott és a védő enyhítést célzó fellebbezését alaposnak ítélte.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1)

bekezdése alapján felülbírálván megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható, és az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság eleget tett a tényállás felderítési kötelezettségének, a vád tárgyát képező lényeges tényekre nézve a szükséges és lehetséges körben lefolytatta a bizonyítást. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott volt, az irányadó volt a felülbírálat során.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében vizsgálat alá vette, és azok mérlegelésének eredményéről számot adott. A vádlott az emberölési cselekmény vonatkozásában nem érezte magát bűnösnek, akként nyilatkozott, hogy nem kívánta megölni a testvérét. Ugyanakkor a cselekmény elkövetését túlnyomó részben elismerte, a testi sértés büntette vonatkozásában bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett a nyomozás során. Ezt a vallomását az eljárás során később sem változtatta meg. A vádlott beismerő vallomását az orvosszakértői vélemény is alátámasztotta.

A bizonyítékok okszerű mérlegelésén nyugvó megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A cselekmény minősítése törvényes.

Az elsőfokú bíróság megfelelően feltárta a bűnösségi körülményeket, azonban nem értékelte kellő súllyal az enyhítő körülményeket, így azt, hogy a vádlott a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett, a cselekmény elkövetését megbánta, és büntetlen előéletű, valamint azt, hogy a bűncselekményt indulati állapotban követte el. Erre tekintettel az ítélőtábla a vádlottal szemben kiszabott büntetést, mind a szabadságvesztést, mind a közügyektől eltiltást enyhítette, a szabadságvesztés tartamát a középértéknél rövidebb tartamban meghatározva.

Az elsőfokú bíróság a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét számítási hiba miatt tévesen állapította meg, ezért azt meg kellett változtatni.

A másodfokú ítélet megváltoztató rendelkezései eljárásjogi alapja a Be. 372. § (1) bekezdése volt.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak, ezért azokat az ítélőtábla a Be. 371. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

Az ítélőtábla a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött további időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be.

Az ítélet ellen a Be. 386. §-a alapján fellebbezésnek nincs helye.

, 2018. január 16.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs István s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.524/2017/8. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.64/2017/13. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. január 16.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke